

Mihály Marci: TIHAMÉR FÜVESKÖNYVE AMITŐL A FŰ SEM NŐ

A tikkasztó nyár után üdítő olvasmány Mihály Marci: Tihamér füveskönyve.

Mint az alcím – amitől a fű sem nő – is jelzi, nem súlyos kertészeti szakirodalmat tartunk a kezünkben, hanem egy elmésen szórakoztató, vicces rajzokkal illusztrált egydelutános kötetet, amely a lelkes kezdő hobbikertész, Tihamér első kerti évén kalauzol végig szellemes egypercesek formájában.

A hogy a hátsó borítón olvassuk, „Tihamér törekszik a világ minél nagyobb szeletének felfedezésére, de távolságtartással kezeli az élet dolgait, amiket szelíd derűvel figyel. A keserédes öniróniára nagy szüksége is van, hiszen tétova próbálkozásai a saját kert kialakítása során sokszor zátonyra futnak. A botladozásban hű társa Axol, aki képes a gyermeki rácsodálkozástól a rezignált mindentudásig valamenyny közties létállapotot megélni, közvetíteni. Sőt visszatükrözni is.”

Márciusban, élete első magasságyásos ültetése során boldog borzongással veti el Tihamér az apró magokat, és azon kapja magát, hogy

NÉVJEGY

Mihály Marci: Tihamér füveskönyve

– amitől a fű sem nő

Kiadó: Open Books, 2023

Beszerezés: openbooks.hu és más könyves oldalak

már egy óra múlva lesi a magasságyást, „ki-bújt-e már véletlen a retek. Sose lehet tudni.” Májusban archaikus, ősi érzéssel szórja pusztá kézzel a szálló fűmagot a remény legkisebb csírája nélkül.

Később azonban aggodalom száll szívére, mert „Pár napra elutazunk. Kéne találni palántabarát panziót. Hogy hagyhatnám itt őket?” Sikerek, de inkább bölcsességgel viselt kudarcok váltják egymást a kertben, mígnem júliusra oda jut Tihamér, hogy a kenutúrán már komoly partnerként tud beszélgetni az olaszliszkai szőlész-gazdálkodóval.

Lelkesen bújja a kertészeti szakirodalmat, élvezettel ízeleli és lajstromozza az újabb szakszavakat, mint szaporítótálca, tűzdelel, térérlősködő vagy éppen művelésbe vonás. És persze a legnagyobb gondossággal igyekszik művelni kertjét.

Mindazonáltal boldogan vallja: „Szerencsésnek mondhatom magam: nem a munkám a hobbim.”

A kötet élvezeti értékét tudományos, tömeg- és magaskulturális utalások, idézetek és viccek növelik – persze mértékkel és humorral adagolva, de azért fel kellett ütnöm az internetet egy-egy idézet (pl. általam elfeledett Pilinszky-versrészlet) forrásának kiderítésére. De még így is bőven benne voltam az egy délutánban.

A kötet rövidege egyszerre előny és hátrány is, hiszen így nem sokkol az olvasmány biblikus méretekkkel, viszont túl hamar érünk a valószínűleg sokunkat hangos kacagásra készítő könyv végére, és bizony még folytatnánk az olvasást.

Mert hiszen magunkra, a bennünk lévő múltbéli vagy jelenlegi kezdő kertészre ismerünk Tihamér önironikus kerti kalandjain keresztül, elvégre mindannyian hasonló stációkon, élményeken megyünk keresztül a kertesszé válás rögzítő útján. Csak jellemzően kevesebb szellemességgel tudjuk megörökíteni azokat.

Slusszpoén: a kötetben még a Kertbarát Magazint kiadó Magyar Mezőgazdaság Kiadó is említésre kerül: „gyönyörűen gondozott kertje itt a sarkon mindig referenciának számít”.

Istvánffy Zsófia

